

SXEDIO.423

25.1.1957: Ο ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΧΩΡΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΟΙ ΒΡΕΤΤΑΝΟΙ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΡΕΣ

Ο Νίκος Γεωργίου καταγόταν από το Παλαιχώρι. Γεννήθηκε στις **17 Οκτωβρίου 1918** και μπήκε στις τάξεις της ΕΟΚΑ από πολύ νωρίς.

Το **1957** όντας καταζητούμενος συνελήφθη στο Σαράντι και μεταφέρθηκε στα κρατητήρια Πλατρών όπου βασανίστηκε σκληρά και υπέκυψε στο μοιραίο στις **25 Ιανουαρίου 1957**.

Ο Νίκος Γεωργίου ήταν ένα από τα δραστήρια μέλη της ΕΟΚΑ. Από μικρός είχε μετακομίσει από το Παλαιχώρι στη Λευκωσία όπου το **1946** άνοιξε δικό του στεγνοκαθαριστήριο με την ονομασία "Νέα Ευρώπη".

Το καθαριστήριο το είχε μετατρέψει σε αποθήκη οπλισμού.

Όμως κάποτε οι Αγγλοι έφθασαν στο κατάστημα του και τον ζήτησαν.

Πρόθεση τους ήταν να κάμουν έρευνα.

Τη σκηνή περιγράφει η Μαρούλα Βιολάρη στο περιοδικό **Times of cyprus** τεύχος **25**):

"Ένα Απριλιάτικο πρωϊνό στις **16.4.1956**, Αγγλοι του ειδικού κλάδου της Αστυνομίας είχαν περικυκλώσει την περιοχή του καθαριστηρίου Νέα Ευρώπη πλάι στο οίκημα των Νέων Συντεχνιών στη Λευκωσία. Μπήκαν μέσα και ζήτησαν το Νίκο Γεωργίου γιατί ήθελαν να κάμουν έρευνες. Ο Νίκος στεκόταν στην είσοδο του μαγαζιού και τους είπε ατάραχος:

- Θα πάω μια στιγμή να τον φωνάξω.

Στην άκρη του δρόμου οι στρατιώτες που φρουρούσαν τη συρματοπλεγμένη περιοχή τον εμπόδισαν. Ο Νίκος τους είπε:

- Αφήστε με να πάω να τον ειδοποιήσω τον ιδιοκτήτη του καθαριστηρίου.

Προχώρησε στο σπίτι του, βρήκε τη μάνα του και της είπε:

- Φεύγω μητέρα, με ζητά η αστυνομία. Δώσε μου την ευχή σου. Εύχομαι να συναντηθούμε ελεύθεροι.

Αγκάλιασε τη δακρυσμένη γριούλα, τη φίλησε με στοργή κι' έφυγε ενώ τον συνόδευαν οι λέξεις" στην ευχή μου γιε μου, κι' ο Θεός μαζί σου".

Αυτή ήταν και η τελευταία φορά που έβλεπε ζωντανό το γιο της η τραγική μάνα.

Ο Νίκος έφυγε για το βουνό κι' ενώθηκε με τους αντάρτες.

Στο μεταξύ στο καθαριστήριο του οι άγγλοι ύστερα από εκτεταμένες έρευνες βρήκαν κάτω από το λέβητα όπλα και πυρομαχικά κι' έτσι επικήρυσαν το Νίκο Γεωργίου με το ποσό των **5,000** λιρών.

Οι μήνες πέρασαν χωρίς κανένα νέο για το Νίκο μέχρι τη μοιραία ημέρα της **25ης** Ιανουαρίου, **1957**.

Στις **21** Ιανουαρίου οι βρειτανοί στο πλαίσιο της επιχείρησης "Μπλακ Μακ" συνέλαβαν το Νίκο μαζί με τον Καραδήμα και το Μάτση και τους μετέφεραν στις Πλάτρες.

Εκεί οι Άγγλοι βασάνισαν το Νίκο μέχρι θανάτου. Στις **25** οι Άγγλοι ειδοποίησαν τους συγγενείς του ότι ο Νίκος ήταν άρρωστος στο Νοσοκομείο Λευκωσίας.

Πήγε ο αδελφός του Ανδρέας, ο οποίος τον αντίκρουσε νεκρό στο νεκροτομείο.

Είπε ο Ανδρέας στη Μαρούλα Βιολάρη:

"Είδα εκεί ένα νεκρό, με κεφαλή χωμένη σ' άσπρους επιδέσμους, με μύτη κι' αυτιά ματωμένα. Δεν τόλμησα να πιστέψω πως ήταν ο Νίκος. Ζήτησα τότε να δω τα χέρια του, που είχανε γνωστά μου σημάδια. Είδα ακόμα τα δόντια του που ήταν χρυσά. Τότε κατάλαβα. Ήταν ο Νίκος. Στο μέτωπο είχε μια μαύρη γραμμή. Εσκυψα και τον φίλησα..."

Η μητέρα του Παναγιώτα είπε σαν πληροφορήθηκε το θάνατό του:

"Δεν κλαίω για το γιο μου. Κλαίω μόνο για το φρικτό του θάνατο".